

BAROSS SZÖVETSÉGI

DOHÁNYÁRUSOK LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő.
Dohányáros tagoknak ingyen.

Megjelenik minden hó
első és harmadik csütörtökén.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII., Muzeum-utca 17. szám.
Telefon: 136-356.

Felelős szerkesztő: **vitéz CSIHÁS ENDRE**

Kérünk!

A magyar trafikosság évi-zedese problémái vannak lefejtetve azokban a kérelmekben, melyeket a legutóbbi időkben terjesztettünk föl a legfelsőbb hatóságok elé.

Ezek között az írásba foglalt kérelmek között első helyen áll a dohányárusítási jutaléknak 9%-ra való újbóli visszaállítása. Ebbeli kérelmeink során olyan érveket sorakoztattunk fel, melyek az idő múlásával egyre teljesebb értékű argumentumokká növekednek és érlelik magát a kérdést.

Ugy érezzük, szinte felesleges ezeket az érveléseket újból felsorakoztatni azért, hogy a kérdést indokoltabbá tegyük hiszen mindannyiunk szeme előtt játszódik az az események, melyek szükségszerűvé teszik a trafikosság anyagi helyzetének javítását. Érveléseinket ma már egyetlen szóba bele lehet sűríteni és ez az egy szó: **A kenyér.**

A kenyér, mely egyre kisebb lesz és maholnap nem fogja kielégíteni még a legszerényebb mértékre lecsökkentett étvágyunkat sem. A kenyér, amelyet maholnap a szó legszorosabb értelmében kell kifejeznünk.

Valami fatális számítási hiba irányította a dohányárosok jutaléknak leszállítását, mert ma már kétségtelenül beigazítható, hogy a dohányárosok jövedelmében egyáltalában nem állott be emelkedés a dohányárak emelése folytán. Sőt, a dohányzási mellékcikkek forgalmának nagymértékű visszaesése határozottan károsan befolyásolta az elmúlt időszakban azt a jövedelmet és ha mindehhez hozzászámítjuk az egész vonalon beállott drágulást, akkor világosan kitűnik, hogy a dohányárosok anyagi helyzete, minden kritikán felül igen súlyosnak mondható.

Nyugodtan állíthatnánk azt is, hogy ma már a dohányárosok anyagi helyzetének javítására a 9% jutalék sem nyújt kellő biztosítékot. A dohányegyedárúság 1938/39. költségvetési évről szóló statisztikai évkönyv adatai szerint egy dohányárusra „átlagosan” 635 pengő jövedelem esik, tehát egy hónapra átszámítva 53 pengő. Ez a szám természetesen nem ad hü lükörképet, mivel bele

vannak számítva az összes dohányárosok, tehát a korlátlanok és korlátoltak is. Ha azonban csupán a kizárólagos dohányárosokat vesszük számításba és teljetezzük, hogy az összes dohányáru fogyasztást mind csak a kizárólagos dohányárosok bonyolítanák le — mint olyanok, akiknek ez a kenyérkereső foglalkozásuk — akkor is olyan számadatot kapunk, amely egy gyenge kishivatalnok fizetési fokozatát éri csak el. Nem állanak rendelkezésünkre egészen pontos számadatok, csak azok, amelyeket illetékes fórumok a dohányárusítási problémák tárgyalásai során ejtettek el, s így ezeket vesszük számításaink alapjává. Lehet, hogy ezek a számok némi kis eltérést mutatnak a valósághoz viszonyítva, de nem hisszük, hogy lényeges mértékben. Ezek szerint a jelen időben a kincstár az idei évben hozzávetőlegesen 180 millió pengő bevételre számíthat a dohányneműek eladásából. Ha ennek az összegnek 8% jutalékát számítjuk, 14,400,000 pengőt kapunk. Ha már most — mint fentebb mondtuk — feltételeznék, hogy ezen jutalékot teljes egészében csak a kizárólagos dohányárosok élveznék és feltételezve, hogy jelenleg nincs több kizárólagos dohánykiskisárus, mint 6.000, akkor egy kisárus évi jövedelme 2.400 pengő, egy havi jövedelme tehát 200 pengő lenne. Átlagban.

Mindez azonban csak feltevés és csupán azért említettük fel, hogy még ilyen elosztás mellett is éppen a létminimum határán mozogva a trafikosság jövedelme. A valóság azonban az, hogy ezen a 14 milliós jövedelmen ma több mint 20.000 dohányárus osztozik. Az 1%-os jutalékemelés tehát igazán nem sokat lendít a trafikosság anyagi helyzetén. Ez az 1% a jelenlegi 8%-ot 125%-kal növelné, viszont az általános drágulás ennek többszöröse. A méltányos dolog tehát az lenne, ha a trafikosság amugy is ropant szerény jövedelmét állandóan a megélhetési index számok színvonalán tartanák, mert ez a jövedelem nem bírja ki a megélhetési cikkek ugrásszerű áremelkedéséből előálló gondokat.

Legyünk azonban szerények és mindenképp jó hazafiak. **Késsük be, hogy ma az ország rendkívüli helyzetben van és**

két árvízestendő keresztjével a vállunkon kell keresztelnünk az utat az előbbrejutáshoz. Gondoljunk azokra, akiknek az árvíz mindenüket elvitte és rögtön belátjuk, hogy a mai időkben minden igaz magyarnak áldozatot kell hoznia. De mindezekkel szemben gondolnunk kell azonban a saját multunkra is. Ez a mult jogokat követel, jogokat érdemel és egyuttal kötelességeket is ró reánk.

Hazafias multunk kötelez bennünket arra, hogy a válságos időkben a legmesszebbmenő mértékig vállaljuk a tehervielést. Ezt meglettük eddig is. De ugyanez a hazafias mult jogokra érdemesít bennünket, amelyeket a mult, a jelen és főleg a jövő szempontjából érvényesítenünk kell. Ha a lemondásra kötelezzük is magunkat, de az élethez, a szerény élethez jogunk van. És ezt a jogot nekünk éppen a mult megbecsülése érdekében biztosítanunk kell. Nem kérünk és nem kívánunk többet mint az ország bármely más polgára követelhet ma magának, de ehhez sziklaszilárdan ragaszkodnunk kell, hogy életjogaink biztosításával megbecsülést biztosítsunk annak a multnak, mellyel az országnak nem minden állampolgára dicsekedhetik. A jövő mulhat azon, miképpen becsüli meg a jelen a multat! Tehát akkor, amikor mi életszínvonalunk emelésére törekszünk, nemcsak egyéni céljainkra vagyunk tekintettel, hanem igenis szem előtt tartjuk a jövőt, mely a magyarság szempontjából mindennél fontosabb kell, hogy legyen.

Kérünk! Kérjük az illetékes fórumokat, hogy amikor kérelmeinket bírálják, ezeket a szempontokat sziveskedjenek figye-

lembe venni és ezeket a gondolatokat tegyék magukévá. Legyünk szerények és ne kérjünk többet, mint a mennyit ma a kincstár megerőltetése nélkül kérhetünk. De kérjük azt, hogy anyagi helyzetünkön segítsen más uton-módon, ha a dohányárusítási jutalékot a régi 9%-ról magasabbra nem tudja felemelni. Van mód nem is egy arra, hogy helyzetünkön segíteni lehessen. Ezek a módzatok mind le vannak fektetve írásban és az illetékes fórumok előtt fektésznek. Nem kell azok kedvező elintézéséhez egyéb, mint egy kis jóakarattal és őszinte magyaros szívvel. Erre pedig igényt tarthatunk.

Kérünk, mert erkölcsi érzékünk azt sugja, hogy a mi kérelmeinket meg kell hallgatni. Ugy érezzük, a mi multunk elég érdem kéreseink meghallgatására. Ugy érezzük, minden segítségre hivatott és pozíciót betöltőnek, lelki kielégülést nyújt, ha kérdésünket teljesítheti, mert minden teljesített kéréssel a Nemzet halálját röjja le fiaival szemben.

A kérdésben mindig van a kőrre nézve valami lealázó. Ugy lett volna szép, ha nekünk egyáltalában nem kellett volna soha semit kérnünk és amikre multunkkal érdemeket szereztünk, azt mind kérés nélkül kaptuk volna meg. Nem így történt. Valahol ferde vágányra szaladt a kérdés és oda jutottunk, hogy ma kérnünk kell.

Nem baj! Mi megbocsájtjuk ezt a fonák helyzetet, de szeretnénk, ha most már kéréseink meghallgatásra is találnának, mert nagyon szegénylénk magunkat és pirulva kellene tudomásul vennünk, ha kéréseinket mégis elutasításban részesítenék.

A dohányárosok hozzátartozói és a Dotebi

Dotebi, ez a furcsán hangzó rövidítés a dohányárus társadalom érdeklődésének középpontjában álló, ma még kicsiny magocskákat: a Dohányárosok Temetkezési Biztosító Egyesületét jelenti. Ma még csak eszme, ma még csak kicsiny mag a dohány-

árusoknak ez a legújabb szociális intézménye, de rövidesen palántává, majd terebélyes fává kell növekednie, amelynek árnyékában gondtelt lelkeknek kell enyhületet, megnyugvást találniuk.

Ez az eszme a dohányárus

társadalomnak saját magára támaszkodásából, saját erejére való öntudatos ráeszméléséből pattant ki s annak továbbfejlődését ugyanennek a dohányárus társadalomnak érdeklődése, szeretete fogja biztosítani.

Ma még csak az előkészítés korszakát éljük, de a tagjelentkezések befutása mellett máris érkeznek érdeklődő levelek, amelyek az előkészítés alatt álló intézményünk alapeelveinek, szabályainak részletes felvilágosítását kívánják. Hálásak vagyunk ezekért a levelekért, mert egyrészt élénk fényt vetnek arra, hogy kedves tagtársaink a közgyűlésünkön felmerült nagy horderejű gondolattal állandóan és behatóan foglalkoznak, másrészt utmutatást adnak nekünk arra, hogy különösen mi érdeklő a dohányárus társadalmat, hogy tehát a Dotebi leendő alkotmányának mely részleteivel kell szaktalponk nyilvánosságának eszközeit kihasználva, foglalkoznunk.

A felvetett kérdések egyike az, hogy milyen viszonyban van a dohányárus hozzátartozója a Dotebi-vel, vagyis hogy milyen lehetőségek fognak megnyitni a dohányárus hozzátartozójának arra, hogy a Dotebi-be bekapcsolódjék, végső fokon — mert hiszen ez a tulajdonképeni cél — milyen lehetőségek fognak megnyitni arranzve, hogy a dohányárus hozzátartozója a Dotebi jótéteményeit élvezhesse, azok részesévé lehessen.

Ha ebből a legutóbbi szempontból, tehát a „tulajdonképeni cél” szempontjából tesszük fel a kérdést, arra elsősorban azt a feleletet kell adnunk, hogy a dohányárus hozzátartozója már akkor is élvezzi a Dotebi jótéteményeit, ha nem ő maga, hanem a dohányárus a biztosított. A leggyakoribb esetet szem előtt tartva ennek a hozzátartozónak lesz kötelessége az, hogy a biztosítottat (a dohányárust) eltemettesse, tehát a kellő időben gyakorolt előrelátás épen az ő vállairól fogja levenni azokat a súlyos gondokat, amelyekkel a bekövetkező csapás jár s amelyek existenciákat képesek megrendíteni.

A „hozzátartozók” alatt legelső sorban ugyanis azokat a családtagokat kell értenünk, akik a dohányárus családjában élnek, akik vele együtt dolgoznak, akik a dohányárus életének minden örömét és bánatát oszlják, s akiket épen ennél fogva a legkövetlenebbül ér a gyász esetnek minden szomorú következménye.

Ilyen körülmények között valóban nem tarthatjuk gyöngéltelenségnek azt, ha a hozzátartozó a meggyőzésnek minden eszközét felhasználja arranzve, hogy a dohányárus azt az eléggé meg nem becsülhető lehetőséget megragadja, hogy filléres áldozattal a Dotebi tagja lehessen s ezáltal családja válláról a természeti szükségszerűséggel beálló gyász eset elkövetkezésére a leggyötrőbb gondokat levegye. Ha pedig a hozzátartozó épen annál a mindenkori viszonytól fogva, amelyben a dohányárussal áll, talán tulzott gyöngéltelenségből elkerülendőnek tartandó a biztosítás gondolatának még csak a megpendítését is, akkor

Diadal

S Z I V A R K A P A P I R É S S Z I V A R K A H Ü V E L Y

is megvan a lehetősége annak, hogy a dohányárus biztosítását maga a hozzátartozó jelentse be, az igazán filléres járulékat ő maga fizesse be, s ezáltal a dohányárus halála esetére a Dotebi szolgáltatásait vagy a Dotebi elnökségétől megvásárolja a végzettségéről gondoskodó más családtag részére biztosítsa. Ennek megvan a jogi lehetősége is, mert hiszen a biztosítási jogszabályok ismerik a harmadik személy javára kötött biztosítási szerződést s így ezt a lehetőséget a Dotebi is meg fogja adni.

Ha majd a gyász eset bekövetkezik s a Dotebi által pontosan folyósított 300 P-ig terjedő halálzási segély megérkezik, senkinek fogja gyöngéltelenségnek tartani azt, hogy az előrelátó hozzátartozó minden álszeméret felretéve, az anyagi eszkö-

zök biztosításáról még idejében gondoskodott.

De lehetséges a dohányárus hozzátartozójának a Dotebi-be való még szorosabb bekapcsolódása, tagul való belépése is.

Itt idézzük a Dotebi már megszerkesztett alapszabályainak a hozzátartozók jogaira vonatkozó 10. és 17. §-ait a következőkben:

10. §. Rendkívüli tag lehet a rendes tag minden feddhetellen előéletű nagykorú családtagja, aki 55 évnél (az alakulás évében 65 évnél) nem idősebb.

17. §. 2. bek. Rendkívüli tag a 18. §. szerinti beiratási díjon felül (amelyet a választmány az alapszabályok keltétől számított hat hónap alatt felvett tagoknál 2 P-re mérsékelhet) minden év január 1-én esedékes 2 P tagdíjat, valamint a saját csoportjából tag elhunytakor 50

fillér halálzási járulékat tartozik fizetni.

Az alakulás évében felvett tagok az alakulás évére (1941) tagdíjat nem fizetnek.

Az alapszabályok szerint tehát a dohányárus hozzátartozója is beléphet a Dotebi-be tagnak, mégpedig rendkívüli tag lehet. A különbség csak annyi a rendes és rendkívüli tag között, hogy a rendkívüli tag haláleseténként 10 (tíz) fillérrel több halálzási járulékot fizet.

A dohányárus hozzátartozója így a saját családja és saját hozzátartozói részére is megszerezheti azt a megnyugvást és biztonságát, hogy bekövetkező halála esetére épen a legsúlyosabb órákban nem fognak kellő anyagi eszközök nélkül maradni.

A dohányárus hozzátartozója épen úgy biztosíthatja a saját csa-

A JANINA Cigarettapapír Rt.

BUDAPEST

gyártmányainak eladása a legtöbb hasznot biztosítja

Cigaretta hüvelyek:

SENATOR CELOFILTER kettős
füstsűrővel

SENATOR EXTRA vattabetéttel

JANINA füstsűrős

SENATOR CELOFILTER parafa-
véggel

Cigarettapapírosok:

SENATOR 60 lapos

SENATOR 120 lapos

SENATOR RAPID hajtogatott,
egyenként kihúzható lapokkal,
gummirozott széllel

SENATOR BLOK gummirozott szél-
lel, egyenként kitéphető lapok-
kal

JANINA SPECIALITÉ

ládja részére a *Dotébi* jótéteményeihez, a 300 P ig terjedhető temetkezésségélyhez való igényt, amint biztosítja azt maga a dohányárus.

Már pedig azok a filléres áldozatok, amelyeket a biztosítottaknak a tagsággal járó kötelezettségek teljesítésével kell hozniuk, korántsem állanak arányban azokkal a nagy előnyökkel, amelyeket a *Dotébi* alapszabályai az egyesület tagjainak biztosítanak.

Ha szemlét tartunk a többi foglalkozási ágak hasonló célú intézményei fölött, meg kell állapítanunk, hogy *ilyen csekély áldozattal* egyik sem teszi lehetővé az egyesületi tagságot s azoknak az előnyöknek élvezetét, amellyel az egyesületi tagság össze van kötve.

B. Gy.

TÖREDÉK FILLÉREK

A M. kir. Dohányjövédékhez több panasz érkezett az egyes cigarettafajták félfilléres egységárából előálló zavarok miatt. Sokan ugylászik nem találják helyesnek a cigaretták félfilléres árát és lehetséges, hogy egyes skrupulozusabb vevők kilogósolják azt.

A félfilléres árak határozottan a dohányárusok előnyeit szolgálják és a Dohányjövédékhez befutó panaszok valószínűleg nem is a dohányárusok közül, hanem a vásárlóközönség köréből tevődik össze.

A surlódások elkerülése végett ezután hívjuk fel a dohányárus kartársak figyelmét arra, hogy azoknak a vevőknek részére, akik egész doboz cigarettát vásárolnak, inkább a 20-as csomagolású dobozokat kínálják eladásra, ahol nincs töredék fillér. 20 drb Symphonia ára 70 fillér, tehát kerek szám, míg 25 drb ára 87,5 fillér. Mivel félfillér nincs, tehát a vevő kénytelen 88 fillért fizetni. Ugyanez a helyzet a Levente cigarettnál is.

Ugy hisszük, hogy a trafikosság kellő tapintatossággal ezen a téren is átszeli a vevőt.

Vigyázat!

Telefongengszterek garázdálkodnak!

Több kartársunk emelt panaszt az ujabban ismét lábrakapott telefonbetyárok garázdálkodásai miatt.

Élelmes fickók trafikokba járnak be és ott ahol zárt telefonfülkét találnak, vidéki telefonbeszélgetéseket folytatnak le. A dohányárus teljesen gyanútlanul tűri, hogy egyes telefonlók 10—15 percig is nyugodtan telefonálnak és esze ágában sincs arra gondolni, hogy ezalatt az illető az ő bőrükre bonyolítja le vidéki telefonálásait.

A telefongengszter bemegy a fülkébe és feltárcsazza a vidéket kapcsoló központot. Bemondja a trafik telefonszámát és amikor a központ már előjegyze a vidéki beszélgetést, akkor egyik kezével lehuzza a telefonhorgot, másik kezével pedig tovább fülén tartja a hallgatót és ugynevezett „link beszélgetést” folytat. Természetesen úgy áll, hogyha a trafikos véletlenül odapislant, ne láthassa az ügyes manőverezést. A betyár nyugodtan beszél bele a telefonba, mintha a legfontosabb üzleti megbeszélést folytatná, pedig természetesen csak magában beszél. Amikor aztán a központ becseng és jelzi a vidéki szám jelentkezését, a csengő első megmozdulására felengedi az új-

val leszorított horgot és már készen is van a kapcsolás vidékkel. Most már aztán nyugodtan tovább beszél, de ezalatt a kívánt vidéki számmal. Az ilyen manőver néha hosszú időt vesz igénybe és sok esetben más telefonálni szándékozót elriaszt, miáltal kettős károsodást okoz a trafikosnak.

A trafikos — vérmérsékletéhez mérten vagy csendben, vagy kevésbé csendeszen méltatlankodik a hosszúra nyúlt beszélgetés miatt, de arra nem is gondol, hogy ezalatt pár pengője is elszórt. Erre csak akkor jön rá, amikor a posta kézbesíti a havi telefonszámát és megdöbbenve látja, hogy — szerencsésjéről függően — egy vagy több vidéki beszélgetés is terheli számláját. Tudunk olyan esetet, amikor egy kartársunk számlájában 5 beszélgetés szerepelt több mint 20 pengő értékben.

A telefongengszterek ellenigen nehéz a védekezés, mert rendszerint a trafik szempontjából forgalmas időpontot szemelik ki amikor a trafikos el van foglalva a vevőkkel és nem igen hallhatja mit beszél, vagy művel a telefonáló a fülkében. Ajánlatos mindenestre a hosszán beszélgető egyéneknek nagyobb figyelmet szentelni.

NÉVTELEN LEVÉL

ritkán érkezik hozzánk és azokkal még akkor sem foglalkozunk, ha azok lényegében a valóságnek megfelelő vagy valószínű dolgokat tartalmaznak is. Nem foglalkozunk sem nyilvánosan, sem máshogyan, hanem egyszerűen kivétel nélkül a papírosárba dobjuk. Hogy most kivételesen mégis ezzel a témával foglalkozunk, teszik azért, mert egyszer és mindenkorra kifejezésre akarjuk juttatni ezirányú állásfoglalásunkat.

Maga a téma, két oknál fogva aktuális. Elsősorban azért, mert egy olyan minősíthetetlen hang „név-

telen levél” érkezett hozzánk, amilyen csak egészen kivételes mentálitáru egyén tollából származhatott, másodsorban azért, mert ezzel a témával a közelmúlt napokban foglalkozott az Országos Magyar Sajtókamara.

A „névtelen íróknak” a levél megírásához az impulzust az a cikkünk adta meg, mely legutóbbi lapszámunkban jelent meg és amelyben egyik kartársunknak adtuk oktatást bizonyos dolgokban. A levél írójának borzasztóan fájtattott ez a cikk és azt írja többek között, hogy inkább a bajokat tárnánk fel és beszéljenek illetékesek elé... „de ehhez bátorság kell”... Így, a névtelen levél.

Ha valaki szaklapunkat állandóan olvassa, könnyen megállapíthatja, hogy igazán nem vagyunk bátorság híján. Amíg a cenzura nem avatkozott bele a sajtó dolgaiba, szaklapunkban egymásután jelentek meg a nem éppen barátságos hangú cikkek és leplezetlen ösztönéssel tartuk fel kartársaink panaszait. Nyíltan vállaltuk minden cikkért a felelősséget csupán azért, hogy kartársaink panaszai napvilágot lássanak. És ezt ma is tesszük, csak bizonyos letompitottsággal, amit a cenzura kényszerít reánk. Tehát nyugodtan állíthatjuk, hogy a „névtelen” alaposan melléhibázott, amikor bátorságra sarkalt bennünket. Tessék csak felalaponni a mult évi és két év előtti lapszámokat, éppen elég nyílt kiállású írásra lehet azokban bukkanni. Sokszor könyörtelen kritikát kapunk ezekért a nyílt kiállású írásokért a felettes hatóságoktól, de vállaltuk a kritikát és álltuk nyíltan a harcot. Sohasem bujtunk a névtelenség felelőtlenségét biztosító ködösségébe meg akkor sem, ha az sulyos kockázatot jelentett reánk nézve. Mostani aposztrofált cikkünk is névalírással jelent meg, ami biztosítéka a nyílt felelősségvállalásnak. Miért nem válaszolt a „névtelen” hasonló nyíltsággal és felelősségvállalással? Miért bujt el a névtelenség biztonságos bástyája mögé és miért kiabál felénk kigilyó-békát álarok mög? ... Egyszerűen csak azért, mert érzi a maga győngeségét, érzi, hogy nincs igaza.

Az Országos Magyar Sajtókamara igazgatóválasztmánya a névtelen levelek ügyében olyértelmű határozatot hozott, hogy a jövőben a névtelen leveleket még akkor sem veszi figyelembe, ha valamilyen konkrét tényállítást tartalmaznak. Lesújtó és mélyen elítélő a Kamara kritikája a névtelenekkel szemben, mint ahogy nem is lehet másmilyen. A névtelen levél nem illik össze a magyar ember őszinte nyílt jellemvonásával. Mert vagy rendelkezésre áll valakinek a szükséges bizonyíték a maga igazán igazolására, akkor nincs szükség a névtelenség mögé elbujnia, vagy nincs teljesen birtokában az igazságnak, akkor pedig jobb, ha szép csendben halgat.

Némi világgosságot vet a „mi” névtelenünk egyéniségére sorainak befejező mondata, mely csupán ennyi: „Ime bebizonyosodott: Keresztény meg trafikosnak sem alkalmas.”

Kell-e ennél több? Ugy hisszük, nem. Ez a pár szó mindennél fényesebben beszél és rávilágít a dicő „névtelenre”. Névtelen ő, de jól ismerjük mindannyian.

És ennyi elég is erről. Sohasem válaszolunk a hozzánk névtelenül küldött írásokra. Ezt sziveskedjenek tudomásul venni azok, akik ezzel a módszerrel folytatják még ma is a kutyaméreges jellemten munkáját. Ha írnak, az ő dolguk, de választ sem nyíltan, sem burkoltan nem fognak kapni.

KÉRDÉS ÉS FELELET

Kovács Márton: Örömmel közöljük, hogy a Tanács 6613/1941. sz. alatt 1500 P-t szavazott meg Kartársunknak, mely összeg már folyósítás alatt áll (4143).

Niedermayer Ferenc: A kereskedői alkalmazottak részére a 34.400/1938. K. K. M. sz. rendelet 10 órás munkanapot állapít meg. Kizárólagos dohányárudai alkalmazottakra az 1937. XXI. tc. nincs életbeléptetve, mivel a dohányárudák zárójára sincs rendezve (3941).

Vértess Istváné: Március 26-ával 24.— P tagdíj folyt be kedves Tag-társunktól, nagyon kérjük, hogy a befizetők névjegyzékét is méltóztatásuk hozzánk beküldeni (—).

Dohánygyárudák Teke: Egyénekenként és negyedévi forgalmi kimutatási ívetek küldeni nem tudunk, mert azok nincsenek nekünk raktáron. Ezen ívetek a Pénzügyi Szakosztályon lehet kapni díjlanul (—).

Tóth Lőrinc: Kérvényét a Dohányjövődék 55.332/1941. sz. alatt kedvezően intézte el. Nevezett kérelmével elutasították (3228).

Óz. Anda Józsefné: Belépési nyilatkozatát köszönettel vettük, melynek adatai alapján kiállított tagsági könyvét meg fogjuk küldeni nb. címére. Hogy kérdésére felvilágosításul tudjunk szolgálni, tudnunk kell azt, hogy honnan milyen címen élvett nyugdíjat és az milyen összeg volt (4307).

Hetessy és dr. Jónás: December 31-ével 94.50 P érkezett hozzánk csekken, a csekkap hátulján nem volt feltüntetve, hogy az összeget mire könyveljük el. Pár nap múlva levelezőlapon érdeklődtünk, azonban mindmáig erre választ nem kaptunk. Kérjük sürgősen közölni velünk, hogy a 94.50 P-t mire könyveljük el (—).

Tóth Pál József: Hitel iránti kérvényét az O. K. H. még II. 12-én áttette a Honvédelmi Minisztériumhoz rokkant illetményének lektése céljából. A Honvédelmi Minisztérium II. 15-án megkereste az Illetmény Hivatalt 605.829/1940. sz. alatt adatainak közlése érdekében, azonban az ügy még a mai napig nem ért vissza az Illetmény Hivataltól. Megsürgötjük (4159).

Ruck Antal: A 34.400/1938. K. K. M. sz. rendelet szerint vidéken nyíltárusítási üzletekben 60 óras munkahét, tehát korlátlan dohányárudák alkalmazottaira is ez vonatkozik, illetőleg ezen rendelkezés érvényben van (3976).

Markovich Sándor: Szaklapunkban közölt hirdetések felvételénél nem tudhatjuk, hogy a hirdető cégek fognak-e válaszolni a hozzájuk beérkező levelekre. Kedves Kartársunk neheztelése nem illethet bennünket, mert mi igazán nem tehetünk arról, hogy nevezett osztályosjegylőárúító kedves Kartársunk levele nem válaszolt. Annnyit megtehetünk, hogy telefonon megérdeklődjük az okot, ami a válasz megadását késlelteti (4325).

Langyel Simon: Kérésére a mai napon postára tettük 5-s sz. szaklapunk egy példányát. Teljesen igazat adunk Kartársunknak abban, hogy két temetkezési segélyegyletnek nem lehet tagja, így tehát azt tanácsoljuk, hogy maradjon meg a Szent István Temetkezési Segélyegyletben, mert kár volna az eddig oda befizetett összegeket veszni hagyni (4348).

Dancsó László: Kérvényük tárgyalás alatt áll, annak újabb száma 55.604/1941. Ügyük reményteljes (4130).

Frölich Domokos: A rendező bizottsággal történt megállapodás szerint a vásár igazolványokat csak nagyárusoknak adhatjuk ki bizonyosba és azok továbbítják a kárúsokhoz eladás céljára. Ha idejében megkérte volna nagyárusát, ő feltétlenül biztosított volna Kartársunk részére is megfelelő mennyiségű igazolványt. A jövőben sziveskedjék már előre megkérni nagyárusát, hogy igényeljen Csoportunknál az Ön részére is kedvezményes igazolványokat eladásra. (ad: 4169).

Móger János: Ügyére vonatkozólag az illetékes Pénzügyigazgatóság jelentése visszaérkezett és 182.033/1941. sz. alatt nyert iktatást. Ügye reményteljes. (4270).

Kerékyártó István: Hitelfelemelés iránti kérvényét a Dohányjövődék 69.918/1941. sz. alatt a miskolci Pénzügyigazgatósághoz küldte ki váleményes jelentéstétel céljából. A jelentésnek április 8-áig kell visszaérkeznie. Jó lenne ha kedves Kartársunk azt a Pénzügyigazgatóságnál megsürgötné (4226).

Döme László: Kérvényét pártólassal ellátva benyújtottuk a Dohányjövődékhöz, ahol az 82.308/1941. sz. alatt nyert iktatást (4308).

Tavaszi Budapest földrágog, virággal telik meg a napsugarak közt, a Mezőgazdasági Vásár, egyik pavilonjában fúrge női kezek csavarják, töltik milliók kedvencét, a finom, illatos Cubaszivert. Cubának, a mesés, fűszeres nyugatindiai szigetnek a varázsa száll a magyar levegőben, ezer meg ezer ajak közt füstölög a kellemes Cuba-szivar.

42.000 pengő

forgalmu budapesti trafikomat igényjogosultnak átadnám. Erdeklődesekre választ „5000” jelgére a kiadóhivatalba kérek.

Tartsunk VACO SZIPKÁT

Nem szabad dohányozni csak NIKOPALL szipkából NIKOPALL betéttel.

Óvja az egészségét! Trafikban kérjel!

STROH, GOTTLIEB ÉS FIA
dohányzó cikkek nagykereskedése

BUDAPEST,
VII., Károly király-ut 9.

Borotvapengék és borotválkozó cikkek legolcsóbb beszerzési helye

TEMPO, G. M. B. NIKOTEX, TRAFIK stb.

pengék kizárólagos eladása.

NOVEMBER SÁNDOR BUDAPEST, VIII., NAGYTÁDI SZABÓ-U. 42.

Telefon: 144-974.

TAUSZKY ARTUR

cigarettaföltők, pipák és az összes dohányzó cikkek gyártása

Budapest, VII., Akácia-u. 13. Tel. 222-625.

KINDEA LAJOS

papíráru-, írószer-, cigarettapapír-, hüvely- és gyufa-nagykereskedő

Budapest, VI., Rózsa-utca 44. szám. — Telefon: 221-870.

OLLESCHAU, SPORT

SZIVARKAPAPIROKAT, HÜVELYEKET, VALAMINT

FÜST SZIVARKAHÜVELYEKET GYÁRTJA

SAMUM-ALTESSE szivarkapapír és dobozgyár R. I.

BUDAPEST, XIII., GÖMB-U. 32. TEL.: 292-709.

PROHÁSZKA KÁROLY

papír-, író- és iskolaszerek, szivarkapapír-hüvely, gyufa és mindennemű dohányzó-cikkek nagykereskedése

BUDAPEST, II. KERÜLET, CSALOGÁNY-UTCA 55. SZÁM.

TELEFON: 357-782.

TELEFON: 357-782.

TRIUMPH IRÓGÉPEK

magyarországi vezérképvisellete

KEDVEZŐ ÁRAK.

○ DIJTALAN BEMUTATÁS.

ÉDES ÉS DECSY Budapest, VII., Akácia-u. 13. Tel.: 222-624.

A kiadásáért felelős: vitéz Cshás Endre.

Kiadótulajdonos: „Baross Szövetség Kereskedő, Iparos, Rokonszalmák és Termelők Országos Egyesülete”.

„Grafika” Nyomdávalalat (Holl Béla) Ujpest, Jókai-utca 18. szám. Telefon: 295-516.